

וּתְבַכְּדָנִי: מו וְלִרְשָׁע אָמַר אֱלֹהִים ^{תְּהַלְלֵהוּ} מַה לָּךְ לְסַפֵּר חֲקֵי וְתִשָּׂא כְרִיתִי עָלַי
 פִּיךָ: יז וְאַתָּה שָׁנֵאתָ מוֹסֵר וְתִשְׁלַךְ דְּבַרִי אַחֲרָיִךְ: יח אִם רָאִיתָ גִּבּוֹר וְתָרִץ עִמּוֹ
 וְעַם מְנַאֲפִים חִלְקֶךָ: יט פִּיךָ שִׁלַּחְתָּ בְרָעָה וּלְשׁוֹנֶךָ תִּצְמִיד מְרָמָה: כ תִּשָּׁב
 בְּאַחֲרֶיךָ תִּדְבַר בֶּן־בֶּן אִמֶּךָ תִּתֵּן דִּפְיוֹ: כא אֱלֹהֵי עֲשִׂיתָ וְהִחַרְשִׁיתִי דְמוּתֵי הַיּוֹת אֲהִיָּה
 כְּמוֹךָ אוֹכִיחֶךָ וְאַעֲרֹכָה לְעֵינֶיךָ: כב בֵּינֵנו נָא זֹאת שִׁבְחֵי אֱלֹהֵי פֶן אֶטְרַף וְאִין
 מְצִיל: כג זַבַּח תִּזְדַּח וּבְכַדְדָנִי וְשֵׁם דְּרָךְ אֶרְאֶנּוּ בְּיִשְׁע אֱלֹהִים ^{תְּהַלְלֵהוּ}:

— זוהר תהלים —

אותם בגמיעה אחת. זהו שכתוב (איוב מ)
 יבטח פי יגיח ירדן אל פיהו. סוד הדבר,
 החמורה של כל אלו, עקר ויסוד לאלו
 הבהמות שלמה, משום שהרוח
 מתפשטת מהן (שרוחות הבהמות מתפשטות מהן)
 למטה, ומצטיירת אותה הרוח למטה
 בבהמות. וכאשר חטא האדם, מביא
 בהמה לקרבן, ואותה הרוח של בהמה זו
 עולה וחוזרת למקומה, ומתפשטת אותה
 הרוח בכלם. וכל אלו מסוג זה מתקרבים
 ובאים ונהנים מאותו חלב ודם שהיה
 לבוש של רוח זו, שהרי מצד שלהם היתה
 (בגלל) אותה הרוח (שלהם). וכלם נהנו ונזונו
 ונעשו סגורים על אותו האדם. ונקנס דרך
 הושט, כמו שנתבאר. ומשום זה הקרבן
 מן הבהמה.

ובהתחלת הקרבן, בשעה שאדם מודה על
 חטאיו, ושחיטתו וזריקת דמו על המזבח.
 עתה יש להסתכל, איך אותן רוחות
 קדושות נהנות מזה, ומה טעם של קרבן
 בהמה, והרי יותר היה ראוי לאדם לשבר
 אותה הרוח ולשוב בתשובה, ומה הטעם
 של שחיטת הבהמה ולשרפה באש
 המזבח? אלא סוד הוא, משום שיש בהמה
 שרוכצת על אלף הרים, ואלף הרים
 אוכלת בכל יום, וכלם נקראים (תהלים ג)
 בהמות בהררי אלף. ועל זה למדנו שיש
 בהמה שאוכלת בהמה. וממה נעשו?
 מאש. ואת כלם לוחכת אותם בהמה
 בלחיקה אחת. זהו שכתוב (דברים ד) כי ה'
 ילהיך אש אכלה הוא אל קנא. וכל מי
 הירדן שנתמלא בשש שנים, היא שותה